

DM

B. E. Bl. S. A. - For. Horskabskole

Sommerrevuen
1893.

Forlagsselskabet

KJØBENHAVN.

Wilhelmflaen, Musik-Forlag.

1390287352

Hvad der er undernejen.

Allegro moderato.

N.K. Madsen - Steengaard.

Kneekbeiner.

Nr. 1.

1. Gud Fa - der, hvor de Mo - der dog tit har ærgret mig, hvert
2. To slem - me Ko - rist - in - der, som hav - de Per - mission gik
3. Hr. O C. Ol - sen næg - ted' at tryk - ke „Kø - benhavn;" maa -
4. Jeg bæ - ver, naar jeg tæn - ker, at Bahn - son nu har strakt om

Øj - e - blik faar Da - mer - ne s'gu Nyk - ker; de vil ej ha' Tur - ny - re, næ
rundt og snup - ped fi - ne Per - mis - sio - ner, de un - der Tøj - et stopped sig, saa
ske han selv sig føl - te no - get tryk - ket, den Sværte ku' jo ger - ne ha' sat
Kø - ben - havn sit Fæstningsmæ - bæl - te, at Øx - en er ved Ro - den af

Gu' - be - va - res nej, men værst er dog de ny - e O - ver - styk - ker. For
tyk som en Ballon med Klok - ker, tænk for Maase - vis af Kro - ner; men
Plet - ser paa hans Navn, det Navn han net - op nu sku' ha' be - smyk - ket. Men
Dy - re - ha - ven lagt, at Ky - stems pæ - ne Vil - la' nu maa væl - te. Ja,

al - le Her - lig - he - der - na, dem skju - ler de com - plet, det
de gik dog i Tøj - et, den end - te dog med Graad, en
det var vist en Tryk - fell, for jeg kan ej for - staa, hvad
tænk i „So - ci - al - de - mo - kra - ten“ jeg det saa, at

he - le bli'r be - dæk - ket af Ka - vaj - en, nu
Krøm - mer fandt Pi - gu - ren no - get e - gen; nu
an - det, der vel ka' ha' væ't i Vej - en, for,
nu, da de har Gas - sen paa Strand - vej - en, saa

maa man pas - se paa, el - lers bli'r man snydt saa let, for man ka'
ved de Ko - rist - in - der hvad Klokk - en den er slaa'd, ja for
tænk mens Ol - sen føl - te sig rig - tig „o - ven - paa“ ku' dog
tænk mens Flammen bræn - der i Lyg - ten o - ven - paa, saa er

jun - te se, hvad der er un - der - nej - en.
der var lidt for mej - et un - der - nej - en. *f*
al - le se, hvad der var un - der - nej - en.
Re - ret fyldt med Mi - ner un - der - nej - en.

Til nedsat Pris.

O. Krause.

Allegro.

Kæckbeiner.

Nr. 2.

mf

- p*
1. En -
  2. Ved
  3. De

gang vor Pung var fuld af Guld, men sik - ke dog et Savn, de
 Vin - ter - tid man tro' de, at vi fik For - lig og Fred, alt
 ot - te ny - e Kir - ker skal vi ha' i Kø - ben - havn, med

Da - ge svandt, nu spa - rer vi paa Men - ten, alt Flot - te - ri for - bi, ja, ta' fra
 straale - de saakent i Fredens Glo - ri - e, men sel - te - de og smelte - de, selv
 Præken og med Or - gelværkog Sang til, ja det kan man da sto - le paa, at

sel - ve Kø - ben - havn til Ska - gen op, hvemtenker der paa Pyn - ten? Og
 Steffensen var med, man sa', vi fik et Fort pr. Pro - vi - so - ri - e. Men
 de vil gæ - re Gavn, og fle - re Præster er der voldsom Trang til. Men

Dro - sker - ne paa Stre - get, de er tom - me ef - ter tolv, saa
 fej, hvor det gik trist, det blev til Løgn med det For - lig, til
 tænk, naar vi har faa - et dem, og Klokk - ren sæl - ger ud de

sør-ge- lig de kø- rer de- res Lig- tur, i flot- te Ti- der kør- te man, nu
 Sorg for Lars, ak Gud, det fandt nu han tungt, men jeg kan sku' nie tænke mig, det
 Sto- le, hvor i fi- ne Folkskal væ- re, han gaaren Dag til Præsten op og

gaar man hjem fra Sold, den Lig- tur bli'r sku' næ- sten til en Fri- tur; for
 rev- ne- de for- di, at Klaus og Bøjsen holdt paa Venstres Standpunkt, for
 si- ger: Sto- re Gud! der er kun fi- re, der vil a- bo- ne- re. Pa-

Moderato.

Ku- skens'r saa ger- ne Stop og be'r om man vil sid- de op: Ska' den
 selv en gammel De- mo- krat, han si- ger of- te mo- de- rat. La' det
 sto- ren si- ger: den var slem, men hvi- sker dog til Man- den: „Hm, lad dem

Tempo di Mazurka.

ry- ge, ska' den stry- ge, ska' den gaa til ned- sat Pris? Ska' den ry- ge, ska' den
 ry- ge, la' det stry- ge, la' det gaa til ned- sat Pris! La' det ry- ge, la' det
 ry- ge, lad dem stry- ge, lad dem gaa til ned- sat Pris! Lad dem ry- ge, lad dem

Tempo I.

stryge, ska' den gaa til ned- sat Pris?
 stryge, la' det gaa til ned- sat Pris!
 stryge, lad dem gaa til ned- sat Pris! *mf*

Nicolaisen.

Nr. 3.

1. Ved Nat-te - tid jeg tra-ver om, naar Por-te - ne er
 2. Jeg me-der of - te Rigsdagsmænd, jeg hu-sker agu' en
 3. Ja Es-man du blev Di- rek-ter, men for Ka- si - no,
 4. En Ss og Handels - ret kan tit gi' Folk en Del Be -

lukt, naar Ga-den lig-ger trist og tom og Lyg-ter - ne er
 Nat, at Bøj-sen og Lars Di - ne - sen kom hjem fra en De -
 aah! en saa-dan Storhed bur-de fer for Kon-gens Ny-torv
 svær, en Mel-ding om en stor Fal-lit har pint en Se - cre -

slukt, jeg sér saa tit et en-somt Par, han føl-ger hen-de
 bat. De hav de tra-vet op og ned og snak-ked om For -
 staa. Naar Kam-mer.her-ren først gaar a', saa maa Du i - le
 tair; for - fær-det i sit Blad en Da' han saa Hr. Bry-des

hjem saa el-skovs-fuldt, men Por-ten har man luk-ket, den er
 lig, nu stod de u - den - for et Sted, men der var luk-ket
 op, gi' Lø-ven-skjold et pænt God-da' og bøj saa pænt din
 Navn, og Spor-vo-gnstreg's han maat-te ta' en Tur til Christians -

slem.
 i.
 Krop:
 havn;

Pi - gen hvi - sker til ham smt: „Har Du
 Lars saa helt for - le - gen ud: „Har Du
 „Ex - cel - lens! gi' Av - di - ens! drej paa
 „Hr. E - tats - raad luk mig ind, op med

Nøg - len? " Her ren si'r: „Aa, hvor for demt, hvor er
 Nøg - len? " Baj - sen sa': „Du go - de Gud, hvor er
 Nøg - len! " jeg for staar dem! De er lens her ved
 Nøg - len! " Den - ne Gaa - de gør mig blind, hvem har

Nøg - len? " Men saa ve' jeg go' Bø - sked, og jeg
 Nøg - len? " Men saa sa' jeg li - ge - frem: „Ska' de
 Nøg - len! " Nej, til Guld jeg har ej Trang, men for
 Nøg - len? Bry - de si'r: „Det Buk og Skrab dæk - ker

Hjel - per dem paa Gled med den skøn - ne Kær - lig - hed, - jeg har
 Her - rer sammen hjem, maa jeg d'an - te hjel - pe Dem, her er
 den - ne e - ne Gang lad mig faa en Smu - le Rang, gi' mig
 ej mit Nær - rings - tab, næ, De har et Pen - ge - skab, op med

Nøg - len!
 Nøg - len!
 Nøg - len! *f*
 Nøg - len!

Du har glem't Apparater derhjemme.

O. Krause.

Nr. 4.

Knekkbeiner.

1. I Som - me - rens Tid skal vi al - le i Skov'n og
 2. Paa Jærn - ba - ne - gaar - den staar Folk stll - let op, man
 3. De ken - der nok Swift, ham der skri - ver saa pøent, for
 4. For Grund - lo - ven Høj - re mar - sche - rer i Tog, i -

ny - de den land - li - ge Duft, men Pok - ker sku' gaa i en
 ven - ter et Tog Klok - ken ti. Der har vi det hen - ne, nu
 Co. kan jo hjæl - pe en Del, men „Haand - vær - ker - sven - de - ne“
 for - fjor jeg tror, der var fler, selv Schei - be - lein han har skam

Jærn - ba - ne - vogn nu kør' vi jo al - le paa Luft! Men
 fløj - ter det Stop, men Jes - ses, det rul - ler for - bi! Og
 gik det jo rent for - kert, for den la - ved han selv! Men
 væ - ret saa klog og tænkt, det er bedst Du lær vær! Og

of - te det hæn - der Dem, De er le - ver't det gi'r i Ma - ski - nen et
 angst Kon - duk - ts - ren til Fø - re - ren skr'r, „Hal - lej da, jeg tror' sgu, De
 Swift, hvor for tog Du Dig ik - ke i Agt, din Co. sku' du helst ha' haft
 al - le de San - ge, „A - vi - sen“ har lært, at Høj - re skals - sjun - ge med

Knæk; De mær-ker at Luft - rin - gen den er punk - tert, og
vii, der er jo Sta - tio - nen, saa hør, hvad jeg si'r De
med, hvor ku' du ham glem - me, det var dog et sagt, han
Fryd, de fal - der dem Al - le i To - get saa svært, man

Luf - ten, ja den er - Pst - væk. „Ja - men Skitt, vent kun
kør' jo ad Hek - ken - feldt til. Kø - re Ven, hold i -
hav - de gjort Styk - ket For - trød. Det var galt og fa -
he - rer jo næp - pe en Lyd. Gam - le Ploug bli - ver

lidt, op med Pum - pen - men fy for den slem - me,“ sik - ken
gen pas paa Bremsen vi kom - mer i klem - me!“ „Ja - men
talt, at din Kom - pag - non Du kun - de glem - me, den var
grøv, raa - ber Hov, men saa brug Je - res Stem - me, vær saa

Skræk, den er væk, De har glemt Ap - pa - ra - tet der -
hør, Kon - duk - tør, vi har glemt Ap - pa - ra - tet der -
sløj, fy fy fejl! Du har glemt Ap - pa - ra - tet der -
go', man sku' tro, I har glemt Ap - pa - ra - tet der -

hjemme!
hjemme!“
hjemme!
hjemme!

Ka' Du se, hvor den svæver.

Allego moderato.

O. Krause.

Nr. 5.

Julie.

1. Vor
2. Paa
3. Ka-
4. I

By er ej et Land - sogn, men man skul - de tro det
 La - de - gaar - den mangt et Lem var of - te no - et
 sl - no fik Bal - let fra Wien di - rek - te im - por -
 Ti - vo - li Far - vel man sa'e til Co - lom - bi - nes

tit, for se paa vo - res Vand - vogn den kun
 fuld, men tænk, hvor Kuns - ten den gaar frem, nu
 tert, men ak, den blev til ba - re Grin, den
 Ben, hvor sku' en ny man hen - te fra, en

van - der me - get lidt, det hæn - der saa sjæl - dent den
 er de frelst ved Guld, De kom - mer fra Ku - ren i
 dan - sed jo for - kert. En Smu - le be - nau - et Hr.
 ung og dej - lig en? Hr. Thra - ne gik ud med Hr.

kom - mer med en Straa - le, i Var - men i sær paa
 Flok og Rad, ku - vert er hvert e - ne - ste Lem, og
 San - der sad og saa, der var faa, der gad se'en. Her
 Watt i Arm, de tra - ved fra Øst og til West, saa

Ga - der-ne lig - ger i Ro og Fred alt Stø - vet og Snæv - set med mer.
 Sjø - len er løf - tet saa sa - lig glad, se ba - re hvor kent de gaar hjem.
 Esman, min Ven, jeg er sgun - te glad, hvad skul - de vi dog med de Ben? "
 standser Hr. Watt, Vil Du sik - ken Barm, vi tar hende, in - gen Pro - test.

Tempo di Valse.

Men Gød - ning paa Ga - den skal det væ - re sundt jeg
 Paa Pan - den staar ma - let en fryg - te - lig Gru og
 Men Es - man er glad ved sin e - gen Bal - let han
 Men Thra - ne dog syn's, han er vel cor - pu - lent, „ Aa,

gaar nu og rys - ter og bæ - - ver, for blæ - ser det
 Af - sky for Øl og Ge - ne - - ver, for gik de og
 si'r mens til San - der han skæ - - ver; „ den tyn - ger da
 Snak, det er det, som man kræ - - ver, naar hun bli - ver

fly'r det om Ø - rer - ne rundt, Ka' De se, ka' De se, hvor den
 vak - led', de Stak - ler men nu, Ka' De se, ka' De se, hvor de
 ik - ke paa vo - res Bud - get, Ka' Du se, ka' Du se, hvor den
 snørt, bli'r han rent ex - ce - lent, Ka' Du se, ka' Du se, hvor hun

svæ - ver?
 svæ - ver?
 svæ - ver?
 svæ - ver? "

Den ta'r Kegler.

Potpourri.

Kueckbeiner.

Nr. 6.

f *p*

1. Skæ vi
2. Sik - ke
3. Før i
4. Naar De

ha' en Pot Keg - ler? „La' gaa!“ La mig
Busch la - ver Fyr - vær - ke - ri, ef - ter
„Kis - ten“ saa nø - dig jeg kom, den var
skri - ver en Som - mer - ro - man, skal De

se, det er Dem, der skal slaa. — hvad var
Thra - nes og Watts Fan - ta - si, det er
al - tid saa ø - de og tom, det var
sæl - ge det til et Or - gan, som har

det som De fik, det var lidt, det var
godt, ja min Tro, det er flot, den - ne
sløjt med det Sprøjt, som man saa, saa selv
Raad til en Baad med Pla - kat og saa

skæ - ve, De slog, det var skit. Næ gaa
Møl - le med rødt og med blaat; men den
Carl - son fik Lyst til at gaa, men saa
Nav - net i væl - digt For - mat. Tag en

væk la' nu mig kom - me til af med
 Glo - bus, der skif - ter Ku - ler, Aa, vi
 fik han en Strik, der var kvik, der blev
 Tur saa laugs Sun - det og - vræl un - der -

Frakken, nu skal De se Spil, der er en, der kan si - ge Spar -
 har vist be-un-dret den før næ, Hr. Busch, stik en Bom - be os
 Fest i den gam-le Bu - tik, da hun sang den - ne Lil - je - kon -
 vejs et Hur-ra for Dem selv og la' vær' med at spar' De - res

to, vil De se hvor den garden er go!
 ud, An, der kom-mer sgu' en, ja ve' Gud!
 val, blev selv Stor-trom-men rørt med et Knald i
 Krudt, hvert Mi - nut skal de gi' en Sa - lut.

Tale.
 Alle Ni? Den tog Kegler!
 Aa, Guldregn! Den tog Kegler!
 20 Kroner i den Offenlige,
 og nyt Trommeskind. Den tog Kegler!
 11,000 Abonnenter
 paa Tro og Loye. Den ta'r Kegler!

Der gik den Fisk.

Tempo di Mazurka.

O. Krause.

Nr. 7.

Allegro moderato.

Knækkbeiner.

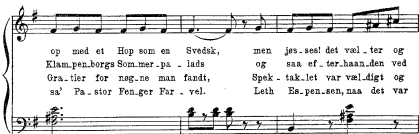
1. Paa Refs-ha-le-s-en i Van-det hos Thor, sik-ke
 2. L'ar-rongelod de tra-gi-ske Sku'-spil're gaa hjem i -
 3. I Ost og i Vest Hef-man Bang fa-rer om, hvem sku'
 4. Hr. Tiet-gen u-ro-llig ad Gul-vet gaarned og Hu-

dej-llige Redspet-ter smaa-se, Fi-ske-ren tar' sig en
 gen til Ber-lin, det var trist. Riis: Knud-sen lod Skæg-get af
 tro han har Ho'-de til det? Saa end-te det med at i
 mø-ret er kun saa la-la, der brin-ges ham Brev ef-ter

Skra-ber om-bord, ska' vi ud til hans Hyt-te-fad gaa? Fem
 Græmmel-se staa, ja-men Hoh-len-berg ser-ged dog mest. Han
 Som-mer han kom til Pa-ris, der var no'-et at se. Der
 Brev med Be-sked om de Folk, der fra Sto-res faldt fra. „Der

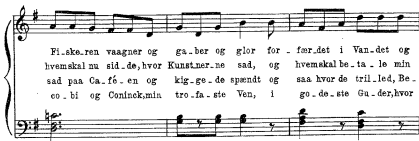
næg - ne, for - flej - ne en Svøm - me - tur ta', og der -
 hav - de dem al - le til Lej - e - re faa't i sit
 ban - ked Stu - den - ter - ne svært Po - li - ti - et, da tre
 gik Tho - mas Niel - sen, der mi - sted vi Høst, og nu

op med et Hop som en Svedsk, men jøs - se! det væl - ter og
 Klamp - en - borgs Som - mer - pa - lads og saa ef - ter - haan - den ved
 Gra - tier for næg - ne man fandt, Spek - tak - let var vældigt og
 sa' Pa - stor Fen - ger Får - vel. Leth Es - pen - sen, naa det var

Laa - get gaar a', og de lø - ber de dej - li - ge Fisk, mens
 hvert Ta - ble d'hôte, hvor de svig - te - de Pladse - ter Plads. „Aa
 Her - man kom i 'et, hvad han me - get for - nøj - en - de fandt. Han
 næ - sten en Trøst, ja - men Lüt - tich - au flyg - ter min - søll Ja -

Fi - ske - ren vaagner og ga - ber og glør for - fær - det i Van - det og
 hvemskal nu sid - de, hvor Kunst - ner - ne sad, og hvemskal be - ta - le min
 sad paa Ca - fé - en og kig - ge - de spændt og saa hvor de tril - led, Be -
 co - bi og Coninck, min tro - fa - ste Ven, i go - de - ste Ga - der, hvor

Tempo di Mazzurka.

raa-ber til Thor: Der gik den Fisk og der gik
 dej-li-ge Mad? Da gik den Fiseh og da gik
 tjent og Stu-dent. „Der gik den Fisk og der gik
 gli-de vi hen? Der gik den Fisk og der gik

den Fisk, de gaar al-le ud af Hyt-te-fa-det; der gik
 den Fisch, da ist kei-ne mehr i Hyt-te-fa-det, da gik
 den Fisk, det gaar ly-stigt til i Hyt-te-fa-det, der gik
 den Fisk der bli'r sgu'nte fler i Hyt-te-fa-det, der gik

den Fisk og der gik den Fisk, der er sgu'nte fler i Hyt-te-
 den Fischund da gik den Fisch, nu er in-gen Kains i Hyt-te-
 den Fisk og der gik den Fisk, og saa fik Her-man en i Hyt-te-
 den Fisk og der gik den Fisk nu er der ba-re Vett i Ped-te-

fa-det!
 fa-det!
 fa-det.
 fa-det!

**Offentlig Foredrag af Sangene
er strængt forbudt!**

Forfatterne.